

[Udenrigsministeren.]

let med præferencetoldsatser i stedet for med de generelle toldsatser, der jo nu er meget stærkt forøget. At det giver os betydelige fordele, vil fremgå af nogle ganske få tal. Jeg kan nævne, at præferencesatsen for skinkekonserves er 60 pct. af den generelle toldsats, for ost ligeledes 60 pct. af den generelle toldsats; det samme gælder for evaporeret fløde. For klipfisk er man helt nede på halvdelen af den generelle toldsats. Det vil altså sige, at det er overordentlig sandsynligt, at vi ved at gennemføre denne traktat og derved opnå, at vor eksport bliver behandlet med præferencetoldsatser, vil få en større eksport, end det ellers ville have været muligt for os at opnå af de her nævnte og andre varer.

Så kan man spørge, om præferencetoldsatserne også er lavere end de toldsatser, der var gældende, før de nu stedfundne forhøjelser indtraf. Det har jeg ikke noget talmateriale til rådighed om, men der er grund til at formode, at vi for en række af vore eksportvarer vil få lavere toldsatser, end vi hidtil har haft. Vi ser da også, at vor eksport til Salvador for tiden er i vækst, at den efter, at den nye aftale trådte i kraft i september 1958, er steget, således at eksporten er større, end den var i de tilsvarende måneder året før. Det tyder altså på, at der er eksportmuligheder, som vi naturligvis skal være glade for, selv om tallene endnu ikke er så overordentlig store. På det punkt er jeg helt enig med den ærede konservative ordfører. Mellem- og Sydamerika rummer så store potentielle handelsmuligheder, at det netop, som det ærede medlem hr. Bøgholm sagde det, er et naturligt formål for vor handelspolitik at søge at skaffe os så vid adgang til disse markeder, som det overhovedet er gørligt. De kan i fremtiden få meget stor betydning.

Endelig spurgte det ærede medlem hr. Chr. Christiansen mig, om Salvador hørte til de lande, der stillede bekvemlighedsflag til rådighed for fremmede landes skibe. Så vidt vi ved, hører Salvador ikke til de lande. Det er jo først og fremmest Panama, Liberia og Honduras, der fører denne trafik, hvorimod der os bekendt ikke foreligger noget tilsvarende for Salvadors vedkommende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1951 vedtaget konvention om lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi [af Ragnhild Andersen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 1879, fremsættelsen i tidenden sp. 2697).

Sagen sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Bundvad): Forslaget til folketingsbeslutning går ud på, at Danmark skal ratificere den konvention om lige løn til mænd og kvinder for arbejde af samme værdi, som blev vedtaget af den internationale arbejdskonference i Genève i 1951. Ved fremsættelsen af forslaget udtalte det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, at kvindernes krav om lige løn for lige arbejde fandt international tilslutning allerede i 1919, idet Den internationale Arbejdsorganisation fastslog dette i sine statutter. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at det er først i de reviderede statutter for Arbejdsorganisationen, som blev vedtaget i 1946, at medlemsstaterne udtalte deres anerkendelse af princippet om lige løn for lige arbejde. Denne programudtalelse, som ikke er bindende for medlemsstaterne, blev i 1951 fulgt af den konvention, som nu er til behandling.

Problemet om lige løn for lige arbejde er her i landet løst for statens og kommunernes tjenestemænd og funktionærer. For det private arbejdsmarked, hvor lønnen fastsættes ved overenskomst mellem arbejdsmarkedets parter, er ligelønsprincippet derimod ikke gennemført. Efter en undersøgelse, der blev foretaget for nogle år siden, er det kun i meget begrænset om-